

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 8. 11. 2011, č. j. 9358/11-1500-506476, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 1. 2015, č. j. 15 Af 11/2012 – 66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 8. 11. 2011, č. j. 9358/

11-1500-506476. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Finančního úřadu v Litoměřicích ze dne 9. 5. 2011, č. j. 66076/11/196962506459, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žádosti o prodloužení lhůty k odstranění vad podání v rámci řízení o odvolání proti platebnímu výměru na daň z převodu nemovitostí ze dne 13. 5. 2010, č. j. 52151/11/196962506459.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je dle § 70 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ze soudního přezkumu vyloučeno s ohledem na jeho předběžnou povahu. Žalobu proto posoudil jako nepřipustnou podle § 68 písm. e) s. ř. s. a podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ji odmítl.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, v níž obecně uvedl, že se domáhá ústavně konformní ochrany práva na svobodu a lidskou důstojnost podle čl. 4 Ústavy. Napadené rozhodnutí je podle něj důsledkem státem organizovaného násilí, jímž je mu upírána účinná soudní ochrana jeho vlastnických práv.

Poukázal na rizika vyvolaná jeho postupem vůči veřejným činitelům České republiky a požádal o možnost dodatečného odůvodnění kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků. Ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem totiž zjistil, že stěžovatel byl od soudních poplatků osvobozen již usnesením krajského soudu ze dne 20. 2. 2012, č. j. 15 Af 11/2012 - 48. Nejvyšší správní soud netrval ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem (srov. § 105 odst. 2 s. ř. s.), neboť jako bývalý advokát má nepochybně vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud zjistil, že podaná kasační stížnost nesplňuje veškeré náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť neobsahuje žádné konkrétní důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., pro které stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá. Usnesením ze dne 13. 4. 2015, č. j. 3 Afs 79/2015 - 6, jej proto vyzval k odstranění této vady ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení, a poučil o tom, že pokud vadu kasační stížnosti neodstraní, bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 15. 4. 2015.

V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 21. 4. 2015 stěžovatel namítl, že v řízení před krajským soudem byla porušena zásada legality založená na principu právního státu „*rule of law*“. Poukázal na nepravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24. 11. 2004, č. j. 24 C 265/2000 - 95, kterým byla ČSSD uložena povinnost zaplatit mu částku přesahující 18 milionů Kč. Tento rozsudek je dosud nepravomocný, aby mohli být věřitelé ČSSD vydírání. Stěžovateli je odpírána soudní ochrana jeho majetku, jedná se o zneužití státní moci v polickém zájmu ČSSD k hrubému porušení osvědčeného principu „*ius ex iniuria non oritur*“, tedy z bezprávní právo nevnikne.

Dne 18. 5. 2015 stěžovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu další podání nazvané „*Zásadní odůvodnění kasační stížnosti*.“ Zde uvedl další okolnosti ohledně svého soukromého sporu s politickou stranou ČSSD. Dále namítl, že instituty daňového řádu „posečkání daně“, „povolení splátek“ či „prominutí daňového nedoplatku“ nejsou určeny pro případy protiústavního odpírání účinné soudní ochrany v politickém zájmu vládní strany. Stěžovatel má za to, že v důsledku uplatňování majetkových práv proti ČSSD jako subjektu podílejícím se na státní moci jej státní orgány České republiky pronásledují psychickým trýzněním a ponižujícím zacházením, včetně represe daňové a správní. Je mu odpírána soudní ochrana jeho majetku a jsou vůči němu konstruovány stále další exekuční tituly státu. Stěžovatel je tak odkázán pouze na exekučně nepostihnutelnou část svého starobního důchodu. Dále uvedl, že práva občanů EU nelze derogovat vnitrostátní úpravou a poukázal na judikaturu Soudního dvora EU a na pravidlo přednostní aplikace práva EU. Stěžovatel má jako občan EU právo na zvláštní postavení a zvláštní ochranu svých práv.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s. Pokud je podání nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajících k odstranění vad. V daném případě podání stěžovatele

zákonné náležitosti neobsahovalo, soud ho k odstranění nedostatků vyzval a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Jak je však patrné ze shora uvedeného, stěžovatel i v následných podáních setrval výhradně na obecných proklamacích a nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které usnesení krajského soudu napadl. Chybějící náležitosti (kasační důvody) brání v pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud důvody kasační stížnosti vázán. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 10. února 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu